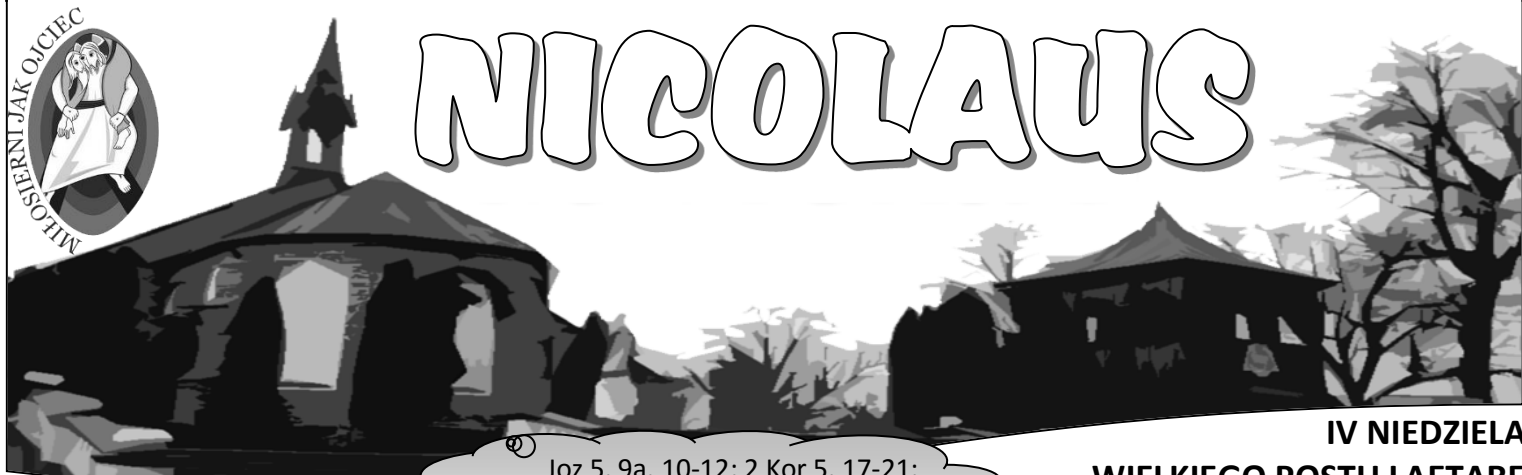

NICOLAUS

Joz 5, 9a. 10-12; 2 Kor 5, 17-21;

Łk 15, 1-3. 11-32

IV NIEDZIELA

WIELKIEGO POSTU LAETARE

6 III 2016, nr 7(46) 2016

Ewangelia niedzielna

Syn marnotrawny

Zbliżyli się do Niego wszyscy celnicy i grzesznicy, aby Go słuchać. Na to szemrali faryzeusze i uczeni w Piśmie: «Ten przyjmuje grzeszników i jada z nimi». Opowiedział im wtedy następującą przypowieść: «Pewien człowiek miał dwóch synów. Młodszy z nich rzekł do ojca: „Ojczce, daj mi część majątku, która na mnie przypada”. Podzielił więc majątek między nich. Niedługo potem młodszy syn, zabrawszy wszystko, odjechał w dalekie strony i tam roztrwonił swój majątek, żyjąc rozrzutnie. A gdy wszystko wydał, nastał ciężki głód w owej krainie i on sam zaczął cierpieć niedostatek. Poszedł i przysłał do jednego z obywateli owej krainy, a ten posłał go na swoje pola żeby paść świnię. Pragnął on napełnić swój żołądek strąkami, którymi żywiły się świnię, lecz nikt mu ich nie dawał. Wtedy zastanowił się i rzekł: Iluż to najemników mojego ojca ma pod dostatkiem chleba, a ja tu z głodu ginę. Zbiorę się i pójdę do mego ojca, i powiem mu: Ojczce, zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem ciebie; już nie jestem godzien nazywać się twoim synem: uczyni mię choćby jednym z najemników. Wybrał się więc i poszedł do swojego ojca. A gdy był jeszcze daleko, ujrzał go jego ojciec i wzruszył się głęboko; wybiegł naprzeciw niego, rzucił mu się na szyję i ucałował go. A syn rzekł do niego: "Ojczce, zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem ciebie, już nie jestem godzien nazywać się twoim synem". Lecz ojciec rzekł do swoich sług: "Przyniescie szybko najlepszą szatę i ubierzcie go; dajcie mu też pierścień na rękę i sandały na nogi! Przeprowadźcie utuczone ciele i zabijcie: będziemy ucztować i bawić się, ponieważ ten mój syn był umarty, a znów ożył; zaginął, a odnalazł się". I zaczęli się bawić. Tymczasem starszy jego syn przebywał na polu. Gdy wracał i był blisko domu, usłyszał muzykę i tańce. Przywołał jednego ze sług i pytał go, co to ma znaczyć. Ten mu rzekł: "Twój brat powrócił, a ojciec twój kazał zabić utuczone ciele, ponieważ odzyskał go zdrowego". Na to rozgniewał się i nie chciał wejść; wtedy ojciec jego wyszedł i tłumaczył mu. Lecz on odpowiedział ojcu: "Oto tyle lat ci służę i nigdy nie przekroczyłem twojego rozkazu; ale mnie nie dałeś nigdy koźlecia, żebym się zabawił z przyjaciółmi. Skoro jednak wrócił ten syn twój, który roztrwoniał twój majątek z nierządnicami, kazałeś zabić dla niego utuczone ciele". Lecz on mu odpowiedział: "Moje dziecko, ty zawsze jesteś przy mnie i wszystko moje do ciebie należy. A trzeba się weselić i cieszyć z tego, że ten brat twój był umarty, a znów ożył, zaginął, a odnalazł się"».

Po cudownym przejściu przez Jordan, Izraelici odnowili swoje przymierze z Bogiem i obchodzili swoją pierwszą Paschę w Ziemi Obiecanej. Wtedy właśnie skończyła się manna, nadprzyrodzony pokarm, który podtrzymywał ich przez czterdzieści lat wędrówki przez pustynię. Muszą teraz nauczyć się żyć z plonów ziemi Kanaan. Muszą teraz pracować na chleb.

My też czasem dziwny się zmianom, które zachodzą w naszym życiu. Czujemy np., że nie doświadczamy już tak mocno Bożej obecności. Przeprowadzamy się do innej parafii, drażnią nas różnice w przyjętych zwyczajach czy w sprawowaniu liturgii. Po skończeniu szkoły, po przejściu na emeryturę, czy np. po wyjściu z więzienia trudno nam odnaleźć się w życiu pozbawionym dotychczasowego rytmu. Nieraz czujemy się zagubieni i nie wiemy, gdzie szukać Boga. Ale pamiętajmy, że Bóg jest ten sam wczoraj, dziś i na wieki. On wciąż troszczy się o nas, nawet jeśli nie zauważamy jego obecności i działania w naszym życiu.

Ks. Mariusz Miodek

KALENDARZ

LITURGICZNY:

13.03

Trzecia rocznica

wyboru Ojca

Świętego

Franciszka

19.03

Uroczystość św.

Józefa, Oblubieńca

NMP

24.03

Wielki Czwartek

25.03

Wielki Piątek Męki

Pańskiej

26.03

Wielka Sobota

27.03

Niedziela

Zmartwychwstania

Pańskiego

V Niedziela Wielkiego Postu

Polscy kierowcy wiedzą co to znaczy dotrzeć z jednego miasta w Polsce do drugiego. Dlatego rozumiemy doskonale jak wielkim dobrem jest otwarcie nowej trasy szybkiego ruchu lub autostrady. Możemy mknąć swobodnie przynajmniej dwupasmówką i nie musimy jechać szarpaną zdobywać z mozołem kolejny kilometr drogi krajowej. Dziś spotykamy Jezusa i kobietę cudzołożną. Do tej pory żyła w poczuciu ucisku spowodowanym grzechem i odrzuceniem. Przebaczenie jakiego doświadczyła od Jezusa otworzyło przed nią nową drogę, nową autostradę życia. Zrzuciło ciężar a może nawet ciężary z jej serca. Będzie mogła zacząć od nowa. Bóg dokonał w jej życiu nowego otwarcia.

Iz 43, 16-21; Flp 3, 8-14;

J 8, 1-11

13 III

Ks. Paweł Kulpiński

Niedziela Palmowa Męki Pańskiej

Jak kompletnie rozumienie ludzkie może się rozejść z rozumieniem Bożym! Pan Jezus odbywa swój mesjański wjazd do Jerozolimy. Tak też – jako Króla i Mesjasza – przyjęli Go ci, którzy entuzjastycznie wołali: „Hosanna Synowi Dawidowemu!”. Jednak ten radosny tłum wyobrażał sobie królestwo mesjańskie na sposób polityczny i gospodarczy. Spodziewano się, że oto następuje kres niewoli rzymskiej i zaczynają się czasy powszechnego pokoju i dobrobytu. Jezus jednak idzie do Jerozolimy wiedząc, że będzie tam wyszydzony, ubiczowany i ukrzyżowany, a trzeciego dnia zmartwychwstanie. I to wszystko się dokona za grzechy całego świata. Dopiero kiedy Jezus zmartwychwstał, serca ludzkie zaczęły naprawdę pojmować, co to znaczy, że On jest Mesjaszem.

Iz 50, 4-7; Flp 2, 6-11;

Łk 22, 14-23, 56

20 III

Ks. Zbigniew Suchecki

Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego

Świętując Wielkanoc, przeżywamy na nowo doświadczenie spotkania uczniów z Jezusem zmartwychwstałym. Ewangelia mówi, że uczniowie zobaczyli Go "pierwszego dnia tygodnia", a potem "osiem dni później". Ten dzień jest dniem zgromadzenia wspólnoty chrześcijańskiej, która przychodzi do Eucharystii. Celebrowanie Dnia Pańskiego jest bardzo mocnym dowodem zmartwychwstania Chrystusa. On wciąż powtarza pozdrowienie: "Pokój wam". To coś nowego - dar pokoju, którym może obdarzyć tylko Jezus, bo On sam stał się owocem radykalnego zwycięstwa nad złem.

Dz 10, 34a. 37-43; Kol 3, 1-4;

J 20, 1-9

27 III

Ewa Tul

Chrzest –**początek nowego życia****Chrzest w życiu chrześcijanina.**

Przyjście na świat dziecka w rodzinie chrześcijańskiej jest zawsze powodem dumy i radości. Rodzice w pierwszej kolejności spieszą podziękować Bogu za Jego wspaniały dar. Są jednak również świadomi zaufania, którym obdarzył ich Bóg. Powierzył im wielki skarb i oczekuje, że staną na wysokości zadania.

Sakrament chrztu jest pierwszym i najważniejszym sakramentem. Wyciska on na duszy chrześcijanina niezatarte piętno. Niezależnie od tego, jak bardzo człowiek w życiu pobbądzi, ciągle pozostaje człowiekiem ochrzczonym.

Chrzest święty oczyszcza także nasze dusze z grzechu pierwotnego i przywraca nam dziecięctwo Boże. Dziecko staje się członkiem wspólnoty Kościoła, która wita je i przyjmuje z radością.

W chwili chrztu stajemy się także świątynią Ducha Świętego. Udziela On swego życia i obdarza darami i charyzmatami. Otwarcie się

na Jego działanie sprawia, że człowiek wzrasta i rozwija się duchowo. Tak więc przez chrzest święty zanurzamy się w Trójcy Przenajświętszej: Bóg staje się naszym Ojcem, Jezus staje się naszym Bratem, a Duch Święty obdarza nas swoją miłością.

W niebie cieszą się wszyscy święci, a najbardziej patron nowoochrzczonego. Wybierając imię dla dziecka - wybieramy mu opiekuna i orędownika, który już zawsze będzie się o niego troszczył. Czyż można to zrobić bez namysłu i poznania życiorysu świętego?

Znaczenie chrztu Polski.

Dziś możemy się spotykać z Chrystusem w pięknych kościołach i przynosić do nich swoje dzieci dzięki temu, że 1050 lat temu Mieszko I podjął decyzję o przyjęciu chrztu przez wszystkich mieszkańców Państwa Gnieźnieńskiego. I choć dostępne źródła historyczne nie wyjaśniają nam szczegółów tego wydarzenia, wiemy na pewno, że miało ono wielokomne znaczenie.

14 IV 966 r. młode państwo Polan zostało wprowadzone na arenę ogólnoeuropejską. Pozwoliło to sprowadzić na nasze ziemie duchownych chrześcijańskich, wybudować pierwszą katedrę w Poznaniu, a także otworzyć

się na wpływy kulturowe zachodu. Powstanie pierwszego biskupstwa podległego bezpośrednio Rzymowi, podnosiło rangę młodziutkiego Kościoła w Polsce, a Mieszka, jako Pomazańca Bożego, stawiało na równi z suwerennymi władcami Europy.

Z religią przychodziła więc do Polski kultura i cywilizacja, przychodziło pismo i język łaciński. W budowanych na ziemiach polskich klasztorach pojawiali się wykształceni ludzie, biegli w budownictwie, rzemiośle, rolnictwie i sztuce. Wznoszono miasta i kształcono ludzi. Dla naszego kraju był to ogromny skok cywilizacyjny.

Co działo się w sercach i duszach Polaków? Nie wiemy. Dziś jesteśmy im wdzięczni, za to kim jesteśmy i jakie mamy korzenie. Oby nasi potomkowie za 1050 lat mogli o nas powiedzieć to samo...

BIBLIOGRAFIA:

www.chrzest966.pl;

dr hab. Kazimierz Sikora: *Z Ostrowa Lednickiego do Europy (Chrzest Polski w rozwoju języka polskiego)* - artykuł;

ks. dr Łukasz Krucki: *Chrzest Mieszka I* – artykuł.

Marzanna Karpińska**Przemyślenia z Ziemi Świętej**

W roku 2014 odbyła się zorganizowana przez naszą parafię pielgrzymka do Ziemi Świętej. Jako jej uczestnicy mogliśmy zachwycić się pięknem krajobrazu, poznawać historię i architekturę zarówno liczącej pięć tysięcy lat Jerozolimy jak i współczesnego Izraela. Spróbowałismy miejscowej kuchni, podpatrywaliśmy życie tamtejszych mieszkańców. Spędziliśmy razem sporo czasu na rozmowach i żartach. Jednak przede wszystkim wyprawa była podążaniem tropem Pisma Świętego. Zobaczyliśmy miejsca związane z najważniejszymi wydarzeniami z życia Chrystusa. Niepowtarzalnym przeżyciem była dla mnie możliwość modlitwy na Górze Tabor, w Ogrójcu, Grocie Narodzenia w Betlejem czy Bazylice Grobu Pańskiego, poczucia atmosfery i zobaczenia czy nawet dotknięcia miejsc i przedmiotów, które były świadkami nie tylko wielkich wydarzeń w historii świata i naszej religii, ale i Historii Zbawienia. Jestem ogromnie wdzięczna za możliwość przejścia drogą, którą dwa tysiące lat temu Jezus niósł Krzyż na Golgotę.

Wraz z rozpoczęciem Wielkiego Postu odbywamy duchową pielgrzymkę, aby modlitwą i wyrzeczeniami dotrzeć z czystym sercem do radości Wielkanocy. Tym bardziej więc wracam myślami do mojej własnej pielgrzymki, zarówno duchowej jak i fizycznej do miejsc związanych z wydarzeniami, które będziemy rozważać podczas Triduum Paschalnego. Wspominam Bazylikę Grobu Pańskiego. Jest to bez wątpienia najważniejsze sanktuarium chrześcijaństwa. Znajduje się w Starym Mieście Jerozolimy i zbudowana jest na miejscu męki i śmierci Chrystusa. Znajduje się tam skała, w którą wbity był Krzyż, Kamień Namaszczenia. Swoimi murami obejmuje także miejsce złożenia do grobu naszego Zbawiciela, czyli także miejsce, w którym dokonał się cud Zmartwychwstania. Zapewne dla wielu czytelników zaskoczeniem będzie fakt, że znajduje się w tej świątyni także grób Adama. Spoczął on właśnie na Kalwarii, bezpośrednio pod miejscem, w które wiele tysięcy lat później wbito Zbawczy Krzyż. Według Tradycji Krew Chrystusa spłynęła na czaszkę Adama obmywając jego i jego potomków z grzechu pierwotnego. Stąd widoczna na wielu obrazach Ukrzyżowania czaszka u stóp Jezusa.

Architektura Świątyni odzwierciedla jej bogate dzieje – wielokrotnie przebudowywana i odbudowywana po najazdach i klęskach żywiołowych prezentuje rozmaite style w sztuce, jednak zachowuje kształt i rozkład nadany jej pierwotnie przez cesarza Konstantyna, który przyjmując chrześcijaństwo, jako religię oficjalną pragnął szczególną czcią otoczyć miejsce najważniejszych wydarzeń w historii świata. Pewne zmiany w bryle budowli dodano przy częściowej jej odbudowie przez krzyżowców. Widać także znaczne różnice między katolickimi a prawosławnymi ołtarzami, pełnymi złota, lamp oliwnych i bizantyjskiego przepychu. Bowiem Bazylika Grobu Pańskiego nie należy do żadnego wyznania Chrześcijańskiego, podzielona została między Kościół łaciński (reprezentowanego przez franciszkanów), Prawosławny Patriarchat Jerozolimy i Apostolski Kościół Ormiański. Przedstawiciele każdego z wymienionych wyznań opiekują się swoimi częściami Bazyliki. Według skomplikowanego status quo z czasów Imperium Osmańskiego różne chrześcijańskie wspólnoty mają prawo do odprawiania nabożeństw w określone dni w określonych miejscach. Rozłam w Kościele to również rana wyraźnie widoczna w tych świętych murach. Wołają one o liczne renowacje i naprawy jednak konflikt między wyznaniem skutecznie uniemożliwia prawidłową opiekę nad Grobem Pańskim. Bardzo przykre jest patrzeć na efekty ludzkiej pychy i braku zgody.

PAPIEŻ FRANCISZEK:

Nie zapominajcie, że miłosierdzie Boga jest naszą tarczą i mocą przeciwko niesprawiedliwości, poniżeniu i uciemżeniu.

twitter.com/pontifex_pl

Bp Rafał Markowski

Światowe Dni Młodzieży będą swoistą duchową walką o polską młodzież, która bardzo często dziś czuje się zagubiona.

Spotkanie proboszczów i samorządowców przed ŚDM,

13.02.2016

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

CZYŚCIEC

Celem życia każdego chrześcijanina jest osiągnięcie nieba. Nasza ludzka natura jest jednak skłonna do zła. Jak naucza Katechizm Kościoła Katolickiego: „*Każdy grzech, nawet powszedni, powoduje nieuporządkowane przywiązanie do stworzeń, które wymaga oczyszczenia albo na ziemi, albo po śmierci, w stanie nazywanym czyśćcem. Takie oczyszczenie uwalnia od tego, co nazywamy "karą doczesną" za grzech.*” (1472)

Praktyki pokutne podejmujemy już tu, na ziemi. Czy wystarczające? Tego nie wiemy.

Bóg w swoim miłosierdziu pochyła się nad słabościami człowieka i daje mu „drugą szansę”. Daje czyściec.

1030 Ci, którzy umierają w łasce i przyjaźni z Bogiem, ale nie są jeszcze całkowicie oczyszczeni, chociaż są już pewni swego wiecznego zbawienia, przechodzą po śmierci oczyszczenie, by uzyskać świętość konieczną do wejścia do radości nieba.

1031 To końcowe oczyszczenie wybranych, które jest czymś całkowicie innym niż kara potępionych, Kościół nazywa czyśćcem.(...) Tradycja Kościoła, opierając się na niektórych tekstach Pisma świętego, mówi o ogniu oczyszczającym:

1032 (...)Kościół od początku czczył pamięć zmarłych i ofiarował im pomoc, a w szczególności Ofiarę eucharystyczną, by po oczyszczeniu mogli dojść do uszczęśliwiającej wizji Boga. Kościół zaleca także jałmużnę, odpusty i dzieła pokutne za zmarłych:

Nieśmy im pomoc i pamiętajmy o nich. Jeśli synowie Hioba zostali oczyszczeni przez ofiarę ich ojca, dlaczego mielibyśmy wątpić, że nasze ofiary za zmarłych przynoszą im jakąś pociechę? Nie wahajmy się nieść pomocy tym, którzy odeszli, i ofiarujmy za nich nasze modlitwy.

opr. Katarzyna Szczygielska

PIÓREM KRONIKARZA Wioleta Skotarska

9 lutego **zakończyliśmy kolędę w naszej parafii**. Księża zapukali do 4546 domów (mieszkań). Zostali przyjęci w 3056 domach. Duszpasterze dziękują Rodzinom, które zaprosiły do wspólnej modlitwy i rozmowy. Podziękowania także za ofiary składane z okazji wizyty duszpasterskiej.

7 lutego odbyła się **karnawałowa kawiarenka, przygotowana przez ministrantów**. Świetne miejsce, żeby się spotkać i porozmawiać przy kawie i domowych wypiekach.

Na zakończenie ferii zimowych, 12 lutego, odbyło się **spotkanie scholi dziecięcej**. W programie były zajęcia plastyczne i kalambury. Oczywiście nie mogło zabraknąć poczęstunku pizzą i słodyczami. Na koniec spotkania ks. Paweł zabrał dzieci do Grójeckiego Ośrodka Kultury na seans "Agentki".

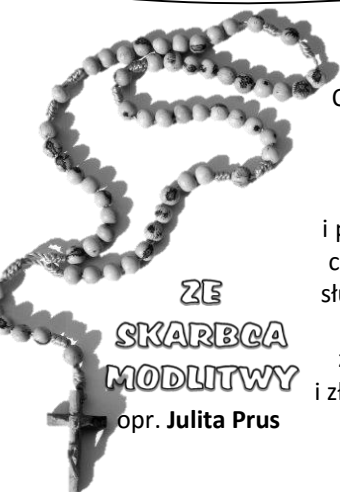
26 lutego **młodzież z duszpasterstwa młodzieżowego MAGIS zorganizowała adorację Krzyża**. Tematem rozważań były słowa: "Uczyń serca nasze według Serca Twego", wokół uczynków miłosierdzia.

Modlitwa do św. Józefa

O święty Józefie, mniemany Ojciec i Opiekunie Pana i Zbawiciela naszego Jezusa Chrystusa, najmiłszy Oblubieńcze Matki Jego, Przczystej Dziewicy Maryi! Ciebie obieram sobie dziś i po wszystkie dni mego życia za Patrona, Ojca i Opiekuna i postanawiam mocno głosić i rozszerzać zawsze i wszędzie Twoją chwałę i cześć. Błagam Cię pokornie, racz mnie przyjąć za swego sługę. Ratuj mnie we wszystkich potrzebach duszy i ciała, broń od wszystkich nieprzyjaciół widzialnych i niewidzialnych, zachowaj mnie do wszelkiego niebezpieczeństwa, nieszczęścia i złego przypadku. Szczególnie zaś w godzinę mej śmierci przybądź, wspieraj i ratuj mnie wraz z Niepokalaną Oblubienicą Twoją Maryją, abym nie zginął, ale miał żywot wieczny i z Wami wielbił Boga po wszystkie wieki wieków.

Amen.

ZE
SKARBICA
MODLITWY

opr. Julita Prus

CZY WIESZ...

CO OZNACZAJĄ KOLORY ORNATU KAPŁANA?

Biały - kolor radości, używany jest:

- w Boże Narodzenie i okres Bożego Narodzenia,
- w uroczystości Zmartwychwstania i Okres Wielkanocny,
- Święta ku czci Chrystusa
- Święta ku czci Świętych (nie męczenników)

Czerwony - kolor krwi, ognia, miłości, kolor królewski. Używany jest

- w Niedzielę Palmową
- w Wielki Piątek
- w Uroczystość Zesłania Ducha Świętego
- w Święta ku czci świętych męczenników

Fioletowy - ten kolor jest znakiem pokuty i żałoby. Używany jest:

- w okresie Adwentu
- w okresie Wielkiego Postu
- podczas Mszy św. pogrzebowych

Zielony - kolor nadziei. Używany jest:

- w niedziele zwykłe
- w dni powszednie okresu zwykłego

Różowy - kolor radości wśród pokuty. Używany jest:

- III Niedziela Adwentu i IV Niedziela Wielkiego Postu

Czarny - kolor smutku, żałoby. Używany jest:

- podczas Mszy św. pogrzebowych.

opr. Elżbieta Więciwerek

1% podatku

Jak każdego roku możemy zdecydować o przeznaczeniu 1% naszego podatku dochodowego na wskazaną przez siebie organizację pożytku publicznego. **ZACHĘCAMY I PROSIMY O DAR SERCA**

w postaci przekazanie 1 % podatku na Parafialny Dom Opieki działający w naszej parafii. **WYPEŁNIAJĄC PIT NALEŻY** w odpowiednim miejscu wpisać numer KRS Caritas Archidiecezji Warszawskiej (0000225750) oraz wskazać tzw. cel szczegółowy: **PARAFIA ŚW. MIKOŁAJA W GRÓJCIE – PARAFIALNY DOM OPIEKI**. Przy wyjściu z kościoła można otrzymać ulotkę informacyjną.

Sam decyduj,
na co idą Twoje podatki

1%

Z Ksiąg Parafialnych:

SAKRAMENT CHRZTU PRZYJĘLI:

1. Aleks Wasilewski, 2. Miłosz Ozimek,
3. Oliwier Wojciech Kwiatkowski

ODESZLI DO DOMU OJCA:

1. Zygmunt Samborski, 2. Wiesław Ślusarczyk,
3. Zbigniew Bystrzycki, 4. Hanna Zelent – Ociepko,

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

PARAFIA ŚW. MIKOŁAJA W GRÓJCU

ul. Worowska 1, tel. (48) 664 23 65

E-mail: sw.mikolaj.grojec@gmail.com

BS w Grójcu, ul. Jatkowa 3

17912800022001000002730001

www.facebook.com/MikolajGrojec

www.mikolaj.grojec.eu

KANCELARIA CZYNNA

PONIEDZIAŁEK - PIĄTEK

8.30 - 10.00

16.00 - 17.30

MSZE ŚWIĘTE

W DNI POWSZEDNIE:

6.30, 7.30, 18.00

W NIEDZIELE:

6.30, 8.00

9.30 - dla młodzieży,

Msza zbiorowa

11.00 - dla rodzin z dziećmi

12.30 - suma za parafian

17.00, 19.00

NOWENNA DO MATKI BOŻEJ

NIEUSTAJĄCEJ POMOCY

środa - godz. 18.00

KORONKA DO BOŻEGO

MIŁOSIERDZIA

piątek - godz. 18.00

WYPOMINKI ROCZNE

Każdy I poniedziałek miesiąca

godz. 17.00 - wypominki

godz. 18.00 - Msza św.

DROGA KRZYŻOWA - piątki

- dzieci: 16:30,

- dorośli: 17:15

GORZKIE ŻALE Z KAZANIEM PASYJNYM

niedziela 18:15

MSZA ŚW.

O BEATYFIKACJĘ

KS. PIOTRA SKARGI

27. dzień każdego m-ca

- godz. 18.00

MARZEC

**SPOTKANIE
WSPÓLNOTY
ŚW. OJCA PIO** 9 III
po Mszy św. wieczornej

**SPOTKANIE
RODZINY RADIA
MARYJA** 11 III
po Mszy wieczornej

**REKOLEKCJE PARAFIALNE 13-16 III
I DLA LICEUM
OGÓLNOKSZTAŁCĄCEGO**

Rekolekcje zatytułowane
„Po cienkim lodzie. O zagrożeniach dla duszy”
poprowadzi o. Józef Kucharczyk,
Karmelita Bosy z Berdyczowa na Ukrainie.

**DEKANALNE SPOTKANIE 19 III
MŁODZIEŻY**

Kościół Miłosierdzia Bożego godz. 14:00

**NOC 23 III
KONFESJONAŁÓW**
od godz. 18.00 do 22.00.

**BŁOGOSŁAWIEŃSTWO 26 III
POKARMÓW**
godz. 9:00-17:00

NIEDZIELA ZMARTWYCHWSTANIA 27 III
Msza św. rezurekcji o godz. 6:00

**KATECHEZY 10 III
DLA DOROSŁYCH**
po Mszy św. wieczornej.
Temat:
VII przykazanie Dekalogu

**KATECHEZA 12 III
PRZED CHRZTEM**
dla rodziców i chrzestnych
o godz. 19 w Kościele

DROGA KRZYŻOWA 18 III
ulicami naszego miasta
po Mszy św. wieczornej

TRIDUUM PASCHALNE

WIELKI CZWARTEK - 24 III

• Msza św. o godz. 18:00

WIELKI PIĄTEK - 25 III

• Nabożeństwo o godz. 18:00

WIELKA SOBOTA - 26 III

• Msza św. o godz. 19:00

REDAKCJA

Pismo redaguje zespół z parafii św. Mikołaja w Grójcu

Kontakt do redakcji:

nicolaus.grojec@gmail.com